

167

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1974 r.

w sprawie kryteriów i metod oceny ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych i innych zamierzeń rozwojowych.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 173 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie oceny ekonomicznej efektywności inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ramowe wytyczne w sprawie metody ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych, zamierzeń z zakresu postępu technicznego, organizacyjnego, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz zamierzeń, których realizacja opiera się na licencjach zagranicznych, zwane dalej „ramowymi wytycznymi”, stanowiące odrębne wydawnictwo.

2. Hekroć w zarządzeniu jest mowa o zamierzeniach rozwojowych, należy przez to rozumieć inwestycje produkcyjne oraz zamierzenia wymienione w ust. 1.

3. Metodykę, o której mowa w ust. 1, należy stosować przy przeprowadzaniu oceny ekonomicznej efektywności:

- 1) kredytowanych inwestycji produkcyjnych o kluczowym znaczeniu dla rozwoju gospodarki narodowej, a także pozostałych branżowych kredytowanych inwestycji produkcyjnych,
- 2) inwestycji produkcyjnych dotowanych z budżetu Państwa, podejmowanych na podstawie uchwał Rady Ministrów, decyzji Prezydium Rządu, właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) bądź — w wypadku inwestycji planu terenowego — wojewody lub prezydenta miasta wyłączonego z województwa,
- 3) zamierzeń z zakresu postępu technicznego i organizacyjnego, ujmowanych w planach postępu technicznego ministerstw, zjednoczeń lub innych jednostek równorzędnych,
- 4) zamierzeń z zakresu współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz realizowanych w oparciu o licencje zagraniczne,
- 5) programów rozwoju organizacji gospodarczych (zjednoczeń, kombinatów itp.) oraz wzajemnie powiązanych zamierzeń rozwojowych.

4. W wypadkach uzasadnionych specyficznymi warunkami podejmowania decyzji, dotyczących zamierzeń roz-

wojowych w danej branży lub dziedzinie gospodarowania, ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą wydać w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wytyczne branżowe. Wytyczne te powinny uzupełniać ramowe wytyczne i nie mogą naruszać zawartych w nich rozwiązań metodycznych.

§ 2. Ocenę ekonomicznej efektywności własnych inwestycji przedsiębiorstw (inwestycji funduszowych) oraz zamierzeń z zakresu postępu technicznego nie, wymienionych w § 1 ust. 3 pkt 3, podejmowanych na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa, placówki naukowo-badawczej lub innej równorzędnej jednostki gospodarki społecznej — przeprowadza się według zasad określonych w ramowych wytycznych przy zastosowaniu wzorów uproszczonych.

§ 3. 1. Ocenę ekonomicznej efektywności przeprowadza się w ramach prac przygotowawczych do podjęcia decyzji. Elementy i wynik rachunku oraz omówienie czynników, których nie można ująć w rachunku, należy traktować jako integralną część dokumentacji, na której podstawie decyzje te są podejmowane.

2. Ocenę ekonomicznej efektywności inwestycji kredytowanych uzupełnia się analizą finansową dotyczącą spłaty kredytu i uwzględniającą podatek obrotowy oraz inne obciążenia na rzecz budżetu Państwa.

§ 4. 1. Przez prace przygotowawcze, o których mowa w § 3 ust. 1, należy rozumieć prace prowadzone w ramach procesu programowania, planowania i projektowania inwestycji (w tym w szczególności w ramach opracowywania założeń techniczno-ekonomicznych) bądź w ramach cyklu badawczo-rozwojowo-wdrożeniowego w stosunku do pozostałych zamierzeń rozwojowych. Ocenę ekonomicznej efektywności należy przeprowadzać kolejno na poszczególnych etapach powyższych prac, precyzując ściślej elementy i wyniki rachunku efektywności.

2. Po zakończeniu okresu osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej inwestycji należy ponownie przeprowadzić rachunek ekonomicznej efektywności opierając się na faktycznie uzyskanych efektach i poniesionych na-

kładach oraz na aktualnych przewidywaniach dotyczących ukształtowania się tych wielkości w dalszych latach eksploatacji. Analogicznie należy postępować w odniesieniu do wdrożonych zamierzeń z zakresu postępu technicznego, organizacyjnego, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz zamierzeń, których realizacja opiera się na licencjach zagranicznych. Wyniki rachunku należy ujmować w rocznych analizach ekonomicznych oraz kompleksowych ocenach działalności jednostek gospodarczych.

§ 5. Okres obliczeniowy rachunku efektywności określa jednostka sporządzająca rachunek zgodnie z zasadami podanymi w ramowych wytycznych. W wypadku inwestycji finansowanych kredytem bankowym okres spłaty kredytu nie może być dłuższy od okresu obliczeniowego.

§ 6. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 39 Przewodniczącego Komisji Planowa-

nia przy Radzie Ministrów z dnia 29 maja 1962 r. w sprawie ujednoczenia metod badania ekonomicznej efektywności inwestycji,

2) rozdział III załącznika nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 października 1971 r. w sprawie trybu przedstawiania wniosków lokalizacyjnych oraz zasad rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 55, poz. 361).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do decyzji dotyczących inwestycji produkcyjnych i innych zamierzeń rozwojowych podejmowanych począwszy od dnia 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie

Ministrów: w z. K. Secoński